

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 36.

Tilleggsspørsmål nr.

Emne: Helsing.

Oppskr. av:

(adresse):

Fylke:

Herad:

Bygdelag:

Gard:

G.nr. 21

Br.nr. 3

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. Ja, med eit lite bakk. Nei, med litt helsing med hovudet. Dette var for umlag 70 år sidan.
2. Jant gjer helsingar ein på dei einvakter.
3. Skulle ein gå for å veta ein, so kallar denne jant fypst.
4. God dag, her er lengje sidan me kreftest, eller: Det var gjilt, du ville gjø hitom.
5. Helsing på greben var: Taka no seg hat eller kisa, med eit smil; framfyr helsing på andre.
6. Kan ikkje minnest nokon tok hat eller kisa med begge hender.
7. Helsing var som ommedelig.
8. Når kjemingen eller skjedfolk kreftest, eller å haad taka dei på lengje, å då krefst der på alle i huset, sarleg av eldre folk.
9. Ikkje utan det måtte vera noko sere.
10. Kan ikkje minnest nokon gjarde det karkje meir eller kominer.
11. Folk som kjæres enten med kist eller bel, stanser meir tilfylligst pacerar, ikkje for brurefyllje, berre i helsing med eit bakk.
12. Kan ikkje hægje nokon ein slikk; ueser det heider jant, og snakkar til keltarne, no eg kjem til dei, og desse skjæser seg godt på det.

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr.

Fylke:

Tilleggsspørsmålnr.

Herad:

Emne:

Bygdelag:

Oppskr. av:

Gard:

(adresse):

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

13. Gjensvar, fyr kl. 9, goddag, resten av dagen med umantelt da' ein måtte felle sat ant middag, så die god middag. God kveld eller vil die vera finare god aften, og godaet no die skildest

14. Nei! det gjeng om himanden

15. Ikke eg minnest.

16. Om himanden.

17. I Kring 1875 da' jernbana vart byggd, sa far min, at folk gjik til kyrkje på ein yrkjidsdag (Kauje bededagene fall på yrkjidsdag) Die gjik fari arbeidslag og så, Gjød hjelpe arbeide. Die sovake kagdes på dette av alle saas die drag på ein skinn, da' so kaa: "Her gjer det gjød tusand, loange stykker utan Gjeds hjelpe". No hildogs kaa det kaffa "siqne arbeidet", vert sakt.

18. Ja takk, eller takk ska die ha, svarast endå

19. Ja! kaa kallar på hjelpe det inno og på

20. Eg skulde snakkt med die alrene eller under Yänge.

21. Frammæde Bankar på, meir kjendte ikke.

22. Kaa ind. var svart. Gjodsvare, goddag, eller Godkveld, etter so det passer på dagen.

- 23. Du sa brast, "du må setja deg," eller "fjuma deg eit sate"
- 24. Håw eller hatt fall ein av mid det same ein kom inn.
- 25. Det var gjilt du vâlde sjå i minne, du må fjuma deg eit sate.
- 26. Ikkje noko særleg.
- 27. Som No 32.
- 28. Håwje litt smilendelevers
- 29. Gjodleg, velkommen.
- 30. Takke for driset, sjôlv fallt.
- 31. a. Gjød stjo der ikkje kender deg noko, farvel
b. tok mid begge kender, helse; Gjød me må breffast att, men ikkje fjum der uppe.
- 32. Det var berre no prestfollis kjefte eller vi reis, at kysset.
- 33. Du tok tiset fjum seg.
- 34. Trur ikkje det.
- 35. Hw aldrig sett det.
- 36. For vjund og gleder.
- 37. Ikkje på desse kantar.
- 38. No far hidi: kom tid og må få gjera deg klare.
- 39. Bytta, bytt nase, se det til barna.
- 40. Det var vist berre nase, se barna.
- 41. Du tok barnets klare mellom tungen og pekkingen, tokke hi, og stak tungen inn mellom lange- og ringfingeren, og så "sjå her her og nase din", da kjendte barnet sin nase var berre.
- 42. Det brette det vart gjøst; men noko erom på det her og ikkje kjøst.
- 43. Det brette mellom alle.
- 44. No ein skulde gjera noko sær, til tikk eller tikka hi.
- 45. Gjødleg jol, gjød nystar, ((Tausi) tikk med dagg.
tikk med alle lilla, selv lilla, tikk, tikk

46. Det gamle var: "Gjød selvigeu deg"
 no er de Kondulerer.
47. Takk, jømt med kærre i auge.
48. I eldre tid, hysere og iltje, det var gjæt,
 men no tildags, fukka ein ned gressi, for
 samkjusle med den aledene.
49. Med eit kast kalkyore med hovudet
 og ein samutrakt munn.
50. Lundfalk brakar dei hi ein, de tilgleire,
 men kjofalk eller dei so vil veru finere
 på det "de"
51. Til dænes: "Hov so, Kl. 8 studele miltast"
 " " "Hov so, Kappin er kakke."
52. So seint som 1910, var enda den stikk
 millom gamle folk, att dei måtte fakk
 i orner og littans braktak tilberre.
 Dette var under alle høve no folk studele
 hove suat. For 70 år sidan gjaldt det
 leake mur og stave.
53. Det var jømt for 100 år sidan, at
 folk sag og brude slett var his; men
 no blir inges på slett voko.
 Mi mor, so der spakte jømt på voka-
 garden med alle lakk.
 Klomun i kuseh jett brudes folk å vaka
 sin vakti, omu dei gjides det iltje.
 For 65 år sidan spurte eg mannen min han
 på fopstend, merkje kon his det vilde spakte.
 Ja, svare han: "Eg so hi han, Eg has iltje
 voko itestånnde mid vokon, gjes meg bod,
 so skal eg vaka mid vakti."
 "Eit holst er seinnu, spurte eg han: "Hov der
 iltje vakti seg voko?" "Det er vakti dei so
 his skrudt det, avli dei iltje er red," svare
 han.